

ÅRSBERETNING
for
2003

ANKENÆVNET FOR INVESTERINGSFORENINGER

ØSTERBROGADE 62, 4., 2100 KØBENHAVN Ø
TLF. 3543 2506 – FAX 3543 7104

ÅRSBERETNING
for
2003

København
februar 2004

INDHOLDSFORTEGNELSE

1.	Formandens bemærkninger.....	5
2.	Ankenævnet, medlemmer og medarbejdere	7
3.	Ankenævnets kompetence	9
4.	Statistik	11
5.	Udvalgte kendelser afsagt i 2003	13
	<u>Bilag:</u>	
	Ankenævnets vedtægter	25

1. Formandens bemærkninger

Også i Ankenævnets 2. år var antallet af klager meget beskedent, idet der, som det fremgår af oversigten i afsnit 4, kun blev modtaget 4 klager. 6 sager blev afgjort i 2003. I ingen af disse fik klageren medhold, hverken helt eller delvist.

Hovedårsagen til det beskedne antal klager må søges i nævnets ret snævre kompetenceområde. De fleste klager fra private indehavere af investeringsbeviser angår rådgivningen i forbindelse med købet, og denne rådgivning ydes i almindelighed af pengeinstitutterne, således at disse klagesager hører under Pengeinstitutankenævnet. Ankenævnet for Investeringsforeninger skal alene dække de klager, som angår selve foreningens virksomhed.

De afgjorte sager vedrørte bl.a. spørgsmål om forsvarligheden af afdelingens etablering, spørgsmål om mangler ved udbudsprospektet, spørgsmål om investering uden for det tilkendegivne investeringsområde, spørgsmål af foreningsretlig karakter, herunder om adgangen til at opløse eller sammenlægge afdelinger, andre spørgsmål om foreningens forpligtelser over for medlemmerne samt spørgsmål om Ankenævnets kompetence. Nogle af de afsagte kendelser er i forkortet form gengivet i årsberetningens afsnit 5. Samtlige kendelser kan i deres helhed ses på InvesteringsForeningsRådets hjemmeside, www.ifr.dk.

Et enkelt af de afgjorte spørgsmål vedrørende Ankenævnets kompetence fortjener at blive fremhævet. Efter vedtægternes § 2, stk. 2 og 3, behandler nævnet som udgangspunkt kun klager vedrørende private medlemsforhold, idet klager fra erhvervsdrivende dog kan behandles, såfremt klagen ikke adskiller sig væsentligt fra en klage vedrørende et privat medlemsforhold. Ankenævnet har – første gang i sag 1/2002 – fastslået, at klager fra aktie- og anpartsselskaber generelt falder uden for nævnets kompetence. Dette gælder således, selv om selskabet ejes af en ene- eller hovedaktionær/-anparts-haver, og selv om selskabets dispositioner indirekte har væsentlig betydning for dennes privatøkonomi. Samme praksis følges i Pengeinstitutankenævnet.

2. Ankenævnet, medlemmer og medarbejdere

Ankenævnet for Investeringsforeninger blev stiftet i 2002 af Investeringsforeningsrådet og Forbrugerrådet. Nævnet påbegyndte sin virksomhed den 1. marts 2002.

Ankenævnet er oprettet i tilknytning til Pengeinstitutankenævnet, der er etableret af Finansrådet og Forbrugerrådet. Mellem sidstnævnte organisationer og Investeringsforeningsrådet er indgået aftale om, at Pengeinstitutankenævnets formandskab og sekretariat også fungerer som henholdsvis formandskab og sekretariat for Ankenævnet for Investeringsforeninger.

Ankenævnet er i medfør af forbrugerklagenævnslovens § 12, stk. 2, godkendt af Forbrugerklagenævnet til at behandle klager i overensstemmelse med § 2 i sine vedtægter, jf. nærmere nedenfor. Ankenævnets vedtægter er optrykt som bilag til årsberetningen.

Ankenævnets formand er højesteretsdommer, dr. jur. Peter Blok. Næstformænd er landsdommer John Mosegaard, Østre Landsret, og landsdommer Lars Lindenchrone Petersen, Østre Landsret.

Ankenævnets medlemmer er udpeget af Investeringsforeningsrådet og af Forbrugerrådet. I den enkelte sags behandling deltager foruden formanden eller en næstformand to medlemmer udpeget af Investeringsforeningsrådet og to medlemmer udpeget af Forbrugerrådet.

Ankenævnets medlemmer har i 2003 været følgende:

Udpeget af Investeringsforeningsrådet:

Direktør Peter Hemme, Nordea Invest
Direktør Carsten Koch, Danske Invest
Direktør Hans Jørgen Larsen, Jyske Invest
Direktør Finn Moefelt, BankInvest

Udpeget af Forbrugerrådet:

Rådsmedlem Lisbeth Bastrup, Funktionærernes- og Tjenestemændenes Fællesråd (indtil 31. juli 2003)
Rådsmedlem Hans Daugaard, Teknisk Landsforbund
Cand.polit. Kåre Klein Emtoft, Forbrugerrådet
Rådsmedlem, cand.polit. Inge Frølich, Forbundet af Offentligt Ansatte

Forbundskonsulent Jette Kammer Jensen, AOF
Rådsmedlem Rut Jørgensen
Direktør, cand. oecon. Jørn Ravn, Boligselskabet BSB
Rådsmedlem Poul Erik Tobiasen, HK Handel (fra 1. august 2003)

Ankenævnets sekretariat har i 2003 beskæftiget følgende medarbejdere:

Sekretariatschef, cand. jur. Henrik Davidsen
Fuldmægtig, cand. jur. Heidi Egger
Sekretær Ulla Dam-Amby (indtil 30. april 2003)
Sekretær Heidi Due
Sekretær Nina Sthen Hansen (vikar)

3. Ankenævnets kompetence

Som nævnt ovenfor er Ankenævnet oprettet i medfør af forbrugerklagenævnsloven.

Bestemmelserne om Ankenævnets kompetence findes i vedtægternes §§ 2-5 og 7.

Efter § 2, stk. 1, behandler Ankenævnet klager over " investeringsforeninger og specialforeninger, som omfattet af Lov om Investeringsforeninger og Specialforeninger ". Ankenævnet er også kompetent til at behandle klager over foreninger, der ikke måtte være repræsenteret via Investeringsforeningsrådet.

Ankenævnet behandler klager fra private medlemmer af investeringsforeninger, jf. § 2, stk. 2. Klager fra erhvervsdrivende kan dog behandles, såfremt de ikke adskiller sig væsentligt fra klager vedrørende private medlemsforhold.

Finanstilsynet, som indtil Ankenævnets etablering behandlede klager over investeringsforeninger, behandler ikke længere klagesager.

Efter vedtægternes § 5 kan Ankenævnet bl.a. ikke behandle klager vedrørende sager, som er afgjort ved endelig dom.

Med hensyn til klager vedrørende sager, som verserer ved domstolene, gælder efter retsplejelovens § 361, at vedkommende ret på begæring kan træffe bestemmelse om sagens forelæggelse for Ankenævnet. En klage, der er indsendt af en part uden rettens tilladelse, vil blive afvist.

De i §§ 2-5 nævnte forhold påses af Ankenævnets sekretariat, som efter vedtægternes § 6 kan afvise klager, der af en af de nævnte grunde utvivlsomt falder uden for Ankenævnets kompetence.

Efter § 7 kan Ankenævnet - men ikke sekretariatet - afvise sager, der på grund af usikkerhed om bedømmelsen af de fremkomne faktiske oplysninger eller af andre særlige grunde findes uegnede til behandling i Ankenævnet. Såfremt en forsvarlig stillingtagen til sagen ville forudsætte en bevisførelse, som ikke kan ske for Ankenævnet, herunder navnlig parts- og vidneforklaringer, vil sagen blive afvist. Parternes afvigende opfattelse af et hændelsesforløb vil imidlertid ikke i sig selv afskære Ankenævnet fra at realitetsbehandle sagen under anvendelse af sædvanlige bevisbyrderegler, hvis man anser dette for forsvarligt.

4. Statistik

	2002	2003
Overført fra året før	-	3
Modtagne i året	3	4
Til behandling	3	7
Afsluttet ved kendelse:	0	6
Heraf:		
Klager fuldt medhold	0	0
Klager delvist medhold	0	0
Investeringsforeningen medhold	0	6
I alt afsluttede	0	6
Under forberedelse/afventer nævnsbehandling	3	1

5. Udvalgte kendelser afsagt i 2003

På de følgende sider er i forkortet form gengivet nogle af de i 2003 afsagte kendelser. Udvalget er foretaget af sekretariatschefen i samråd med formandskabet. Det er tilstræbt at medtage kendelser, der er af en vis principiel og almindelig interesse, og som må formodes at vil være retningsgivende for Ankenævnets praksis.

En oversigt over de udvalgte kendelser findes på de første sider. Kendelserne er medtaget i nummerorden.

Samtlige kendelser afsagt af Ankenævnet for Investeringsforeninger kan ses på InvesteringsForeningsRådets hjemmeside, www.ifr.dk, hvor der også kan søges anden information om Ankenævnet.

Oversigt over udvalgte kendelser

1/2002	Spørgsmål om mangler ved prospekt, afdelings investeringsområde, valg af bestyrelsesmedlemmer og beslutning om bestyrelseshonorar på generalforsamling samt Ankenævnets kompetence.....	17
2/2002	Spørgsmål om afdelings investeringsområde, indløsning efter beslutning om afvikling, besvarelse af spørgsmål forud for generalforsamling mv.	20
1/2003	Indsigelse mod fusion af to afdelinger af investeringsforening	22

Kendelse afsagt den 30. september 2003 i sag nr. 1/2002 (Spørgsmål om mangler ved prospekt, afdelings investeringsområde, valg af bestyrelsesmedlemmer og beslutning om bestyrelseshonorar på generalforsamling samt Ankenævnets kompetence)

Klageren K, der var advokat, var ejer af et advokatanpartsselskab. Efter salg af en del af advokatvirksomheden tegnede selskabet i marts 2000 for ca. 12 mio. kr. investeringsbeviser i investeringsforeningen F's afdeling e-Business. K og dennes ægtefælle tegnede samtidig for henholdsvis ca. 800.000 kr. og 450.000 kr. investeringsbeviser i samme afdeling.

I løbet af 2000 faldt kursen på investeringsbeviserne i e-Business betydeligt.

På F's generalforsamling i marts 2001 gjorde K gældende, at F havde gjort sig skyldig i alvorlige fejl i forbindelse med prospektet for e-Business afdelingen, idet der overvejende var investeret i IT aktier og kun for en mindre del i egentlig e-business aktier. K stillede endvidere op som kandidat til bestyrelsen, men opnåede ikke valg. Af dagsordenen for generalforsamlingen fremgik at bestyrelsen ønskede et forslag om godkendelse af bestyrelseshonorar for 2001 behandlet. K protesterede herimod, da K fandt, at forslaget måtte sidestilles med en vedtægtsændring. Generalforsamlingens dirigent afviste dette og forslaget blev godkendt af generalforsamlingen.

Efterfølgende gjorde K gældende, at beretningen på generalforsamlingen ikke på korrekt måde var blevet taget til efterretning, samt at beslutningen om bestyrelseshonorarerne for 2001 var ugyldig. Dette afviste generalforsamlingens dirigent. For så vidt angik de ved generalforsamlingen til bestyrelsen afgivne fuldmagter oplyste dirigenten, at K ikke ville være valgt, selv hvis man så bort fra de afgivne fuldmagter.

I august 2001 blev advokatanpartsselskabets investeringsbeviser solgt til kurs 35,77 svarende til en kursværdi på ca. 4,2 mio. kr.

K indbragte sagen for Ankenævnet med påstand om, at F skulle tilpligtes at erstatte advokatanpartsselskabets, K's og K's ægtefælles tab på investeringsbeviserne og anerkende fejl i forbindelse med beslutning om bestyrelseshonorar og valg af bestyrelsesmedlemmer på F's generalforsamling i marts 2001.

F nedlagde påstand om principalt afvisning, subsidiært frifindelse.

Ankenævnets afgørelse var således:

"Ankenævnet finder, at den del af klagen, som angår advokatanpartsselskabets erhvervelse af investeringsbeviser i F's afdeling e-Business, ikke kan anses

for en klage vedrørende et privat medlemsforhold og heller ikke kan sidestilles hermed. Dette gælder, selv om selskabets dispositioner har væsentlig betydning for K's privatøkonomi, og selv om K kautionerede for selskabets gæld til Nordea Bank. Da denne del af klagen således falder uden for Ankenævnets kompetence, jf. vedtægternes § 2, stk. 2 og 3, afviser Ankenævnet denne del af klagen.

F's påstand om, at også den øvrige del af sagen – dvs. klagen vedrørende K's og dennes ægtefælles erhvervelse af de samme værdipapirer med pensionsmidler i Danske Bank og klagen vedrørende visse beslutninger på F's generalforsamling – skal afvises, tages ikke til følge. Hverken det forhold, at investeringsbeviserne ikke er købt hos F, eller det af F anførte om anvendelsesområdet for forbrugerklagenævnsløven kan føre til, at Ankenævnet er afskåret fra at behandle disse klagepunkter, jf. herved vedtægternes § 3, stk. 1.

Det fremgår klart af F's prospekt vedrørende afdeling e-Business, at investeringsområdet ikke alene er virksomheder, som driver e-handel, men tillige omfatter virksomheder, herunder IT-virksomheder, med relation til e-handel. Det kan ikke tillægges betydning, at det således definerede investeringsområde ikke svarer til en sektor eller branche, for hvilken der udarbejdes et særskilt aktieindeks. Det fremgår endvidere af prospektet, at branchen e-Business – ligesom IT- og internetbranchen, som den i høj grad er relateret til – må betragtes som en risikobetonet branche. Ankenævnet finder herefter ikke, at prospektet kan anses for misvisende eller mangelfuldt.

Af det anførte følger, at det ikke i sig selv kan anses for stridende mod prospektets angivelse af afdelingens investeringsområde, at størstedelen af midlerne blev investeret i virksomheder, som må karakteriseres som IT-virksomheder, og Ankenævnet finder ikke grundlag for at antage, at afdelingen har foretaget investeringer uden for det område, der dækkes af den i prospektet beskrevne – brede – definition af branchen e-business. Det bemærkes herved, at K ikke har henvist til konkrete investeringer, som efter hans opfattelse er eksempler herpå. Endvidere bemærkes, at Ankenævnet ikke har fundet grundlag for at imødekomme K's anmodning om indhentelse af en sagkyndig erklæring.

Ankenævnet finder ikke grundlag for at fastslå, at F på det tidspunkt i februar-marts 2000, da investeringsbeviserne i afdeling e-Business blev udbudt, burde have forudset den negative udvikling inden for investeringsområdet, som efterfølgende fandt sted. Det må lægges til grund, at F's vurdering var i overensstemmelse med den generelle opfattelse i markedet, hvilket også afspejles i de daværende aktiekurser. Det må endvidere lægges til grund, at F efter afdelingens etablering ikke kunne undlade at foretage investeringer i overensstemmelse med prospektet. I denne forbindelse bemærkes, at de enkelte investorer, herunder K, til enhver tid selv kunne træffe beslutning om at ud-

træde af investeringen ved at afhænde deres investeringsbeviser.

F hæfter ikke for eventuelle fejl eller mangler ved den rådgivning, K har modtaget af Nordea Bank. I øvrigt bemærkes, at det ved Pengeinstitutankenævnets kendelse af 5. november 2002 blev lagt til grund, at Nordea Bank ikke havde medvirket til eller rådgivet om investeringerne i afdeling e-Business foretaget med K's og dennes ægtefælles pensionsmidler i Danske Bank.

K og dennes ægtefælles erstatningspåstand over for F tages herefter ikke til følge.

Hvad angår klagen vedrørende beslutningerne på F's generalforsamling den 21. marts 2001 om fastsættelse af honoraret til bestyrelsen for 2001 og om valg til bestyrelsen bemærkes indledningsvis, at bestemmelsen i aktieselskabslovens § 81, stk. 2, om, at sag skal anlægges senest 3 måneder efter beslutningen – hvilken bestemmelse under visse omstændigheder kan fraviges, jf. § 81, stk. 3 – ikke kan anses for analogt anvendelig på investeringsforeninger. Når bl.a. henses til, at K gjorde indsigelse mod beslutningen på generalforsamlingen, henholdsvis rejste spørgsmål om gyldigheden umiddelbart herefter, findes K, som indgav klage til Ankenævnet den 3. maj 2002, heller ikke efter almindelige regler om passivitet at have fortabt sin adgang til at anfægte beslutningerne.

Bestemmelsen i § 18, stk. 7, i F's vedtægter om, at honoraret til bestyrelsens medlemmer skal godkendes af generalforsamlingen, udelukker ikke, at generalforsamlingen godkender honoraret for det løbende regnskabsår. Forslaget om fastsættelse af honoraret for 2001 var optaget i dagsordenen under pkt. 2.1, og det kan ikke tillægges betydning, at det muligvis burde have været optaget under pkt. 3. Der er herefter ikke grundlag for at anse beslutningen om fastsættelse af honoraret for 2001 for ugyldig.

Dirigenten på generalforsamlingen har oplyst, at der ville være sket genvalg af de tre hidtidige medlemmer af bestyrelsen, selv om de afgivne fuldmagter ikke var benyttet, og K's indsigelse mod valget kan allerede af denne grund ikke tages til følge. Ankenævnet finder herefter ikke grundlag for at pålægge F at fremlægge nærmere dokumentation for fuldmagtsforholdene, herunder for, at der ikke er sket tilsidesættelse af bestemmelsen i vedtægternes § 16, stk. 6."

Kendelse afsagt den 11. februar 2003 i sag nr. 2/2002 (Spørgsmål om afdelings investeringsområde, indløsning efter beslutning om afvikling, besvarelse af spørgsmål forud for generalforsamling mv.)

Klageren K var indehaver af et antal investeringsbeviser i investeringsforeningen F's afdeling teknologi aktier (T). Af afdelingens prospekt fremgik, at den investerede i børsnoterede aktier, og at afdelingen ville fokusere på investeringer i 30-80 teknologibaserede selskaber i forskellige brancher. Der ville typisk blive fokuseret på brancher som software, Internet, e-handel, halvleder, mobiltelefoni, data- og telekommunikation og multimedia.

I februar 2002 rettede K, der tidligere havde været medlem af F's bestyrelse, henvendelse til F's administrationsselskab med anmodning om uddybende forklaringer på afdelingens negative afkast. F henviste K til F's årsregnskab.

I marts 2002 rettede K skriftlig henvendelse til F's formand og oplyste, at han på F's kommende generalforsamling ville anmode om en besvarelse af en række spørgsmål, som fremgik af henvendelsen. K anmodede om, at såvel spørgsmål som svar blev offentliggjort snarest til navnenoterede investorer. F meddelte, at spørgsmålene ville blive besvaret på generalforsamlingen, men at det ikke var muligt at udsende spørgsmål og svar til navnenoterede investorer.

På F's generalforsamling i april 2002 blev et af F's bestyrelse fremsat forslag om afvikling af afdelingen T behandlet og vedtaget. K rejste på generalforsamlingen enkelte af de spørgsmål, som han i marts 2002 havde oplyst over for F.

På F's ekstraordinære generalforsamling i maj 2002 blev de på den ordinære generalforsamling vedtagne forslag endeligt godkendt.

I juni 2002 indbragte K sagen for Ankenævnet med anmodning om nævnets udtalelse vedrørende en række forhold, idet udtalelsen forventedes at danne grundlag for en efterfølgende erstatningssag mod F's bestyrelse og porteføljerådgiver.

F nedlagde påstand om, at klagen i det hele skulle anses for ubegrundet.

K ønskede nævnets udtalelse om en række forhold vedrørende offentliggørelsen af hans spørgsmål til generalforsamlingen, om F burde have oplyst specifikke afkast pr. sektor, om det fandtes etisk korrekt at nedsætte antallet af meddelelser til investorerne fra fire årligt, om investorernes mulighed for at sælge investeringsbeviser kunne afslås fra primo marts 2002 samt om indvælgelsen i F's bestyrelse af N, der var aktionær i F's rådgiverbank, var etisk korrekt.

Ankenævnets afgørelse var således:

"F var ikke forpligtet til at udsende spørgsmålene i K's skrivelse af 13. marts 2002 til foreningens øvrige medlemmer eller til at udsende F's svar på spørgsmålene til de øvrige medlemmer, idet F var berettiget til at vælge at besvare spørgsmålene mundtligt på foreningens generalforsamling, jf. herved investeringsforeningslovens § 11, stk. 6. På generalforsamlingen gentog K kun 3 af spørgsmålene, og han tilkendegav ikke, at han fortsat ønskede de øvrige spørgsmål besvaret. F var derfor berettiget til at gå ud fra, at K havde frafaldet de øvrige spørgsmål.

F var ikke – selv om det måtte have været muligt – forpligtet til at lade foretage beregning af og oplyse om afkastet pr. sektor for aktiebeholdningen.

F var heller ikke forpligtet til at udsende kvartalsvise oversigter over afkast og aktiebeholdning, ligesom F ikke var forpligtet til at besvare forespørgsler fra K om den aktuelle sammensætning af aktiebeholdningen på anden måde end ved henvisning til det seneste offentliggjorte materiale.

Det fremgår hverken af F's prospekt eller af den af K fremlagte udskrift af F's hjemmeside, at F alene ville investere i aktier inden for Internet infrastruktur, mobildatakommunikation og application software, og F's investeringer inden for andre teknologiområder var derfor ikke i strid med den tilkendegivne investeringsstrategi.

Efter de foreliggende oplysninger, herunder besvarelsen af K's spørgsmål herom på generalforsamlingen, må det lægges til grund, at det var korrekt, når det på F's hjemmeside blev anført, at der – gennem F's rådgiverbank – forelå et samarbejde med den omhandlede investeringsrådgiver (E).

Efter at afdelingens formue var kommet under lovens mindstegrænse på 10 mio. kr., og der derfor blev truffet beslutning om afdelingens opløsning, var F ikke berettiget til at indløse investeringsbeviser i afdelingen, jf. investeringsforeningslovens § 31, stk. 6. Der har derimod ikke foreligget formelle hindringer for, at investeringsbeviser i afdelingen kunne sælges. Ankenævnet finder, at det som anført af F må lægges til grund, at det af skattemæssige grunde ville være uhensigtsmæssigt at afhænde hele aktiebeholdningen allerede i forbindelse med beslutningen om at opløse afdelingen.

Efter det oplyste fremgår omsætningshastigheden for afdelingen for 2000 og 2001 af årsregnskabet for 2001.

Det forhold, at N måtte være aktionær i F's rådgiverbank, findes ikke at være til hinder for, at han kan være medlem af F's bestyrelse.

Efter det anførte tages ingen af klagepunkterne til følge. Det bemærkes, at Ankenævnet ikke har taget stilling til, hvorvidt de enkelte forhold, hvis der havde foreligget fejl, kunne have begrundet et erstatningskrav fra K mod F."

o – o – o

Kendelse afsagt den 11. november 2003 i sag nr.
1/2003 (Indsigelse mod fusion af to afdelinger af investeringsforening)

Klageren K havde ved årsskiftet 2002/2003 et antal investeringsbeviser i investeringsforeningens F's afdelinger Internet og IT-infrastruktur. K's beviser i afdelingen Internet var erhvervet i februar 2000 til kurs 103.

F orienterede i januar 2003 K om et forslag fra F's bestyrelse, hvorefter afdelingerne Internet og IT-infrastruktur skulle fusionere ind i afdelingen Teknologi. Sammenlægningen ville blive gennemført som en skattepligtig fusion svarende til, at K solgte sine investeringsbeviser i de to afdelinger, og i stedet købte beviser i afdelingen Teknologi. Forslagets baggrund var det generelle kursfald på IT-aktier, som havde medført, at kurserne på de to afdelinger faldt voldsomt siden afdelingernes introduktion, ligesom det investeringsunivers, som afdelingerne investerede i, var indsnævret kraftigt. K protesterede over for F mod fusionen.

Primo februar 2003 indgav K klage til Ankenævnet.

I marts 2003 fremsatte F's bestyrelse forslag til F's generalforsamling om fusion af afdelingen Internet med afdelingen Teknologi. Af en fremlagt fusionsplan fremgik, at fusionen forudsattes gennemført som en skattepligtig fusion med retsvirkning pr. 1. januar 2003. Ombytningen af andele skulle skattemæssigt behandles som salg og køb efter reglerne i aktieavancebeskatningsloven.

Fusionen blev endeligt vedtaget på en ekstraordinær generalforsamling den 7. maj 2003.

Den 22. maj 2003 solgte K sine investeringsbeviser for 25.612,79 kr.

K nedlagde for Ankenævnet påstand om, at han ønskede "at hindre en sammenlægning".

F nedlagde påstand om frifindelse.

Ankenævnet tog F's påstand til følge med disse bemærkninger:

"Det fremgår af § 58 i lov om investeringsforeninger og specialforeninger og af § 16, stk. 3, i F's vedtægter, at fusion af afdelinger kan finde sted. Det må læg-

ges til grund, at fusionen af F's afdeling Internet med F's afdeling Teknologi (IT) med den sidstnævnte afdeling som den fortsættende afdeling er vedtaget af medlemmerne i afdeling Internet med den kvalificerede majoritet, der kræves efter vedtægternes § 17, og der foreligger heller ikke noget andet grundlag for at antage, at gennemførelsen af fusionen har været uberettiget i forhold til K."

o - o - o

VEDTÆGTER
FOR
ANKENÆVNET FOR INVESTERINGSFORENINGER

§ 1

Ankenævnet for investeringsforeninger og specialforeninger er oprettet af InvesteringsForeningsRådet og Forbrugerrådet.

§ 2

Stk. 1. Ankenævnet behandler klager over investeringsforeninger og specialforeninger, som omfattet af Lov om Investeringsforeninger og Specialforeninger, og herefter kaldet investeringsforeninger.

Stk. 2. Ankenævnet behandler klager vedrørende private medlemsforhold. Klager fra erhvervsdrivende kan behandles, såfremt klagen ikke adskiller sig væsentligt fra en klage vedrørende et privat medlemsforhold.

Stk. 3. Klager fra erhvervsdrivende falder i øvrigt udenfor Ankenævnets kompetence.

§ 3

Stk. 1. En klage kan angå samtlige omstændigheder i retsforholdet mellem parterne, herunder også omstændigheder, der er opstået inden et egentligt medlemskab af foreningen etableres.

Stk. 2. Det er en betingelse for behandling af en klage, at klageren forgæves ved henvendelse har søgt at opnå en tilfredsstillende ordning med investeringsforeningen. Ankenævnet kan indlede behandling af en klagesag, såfremt investeringsforeningen har afvist klagen, eller der ikke forinden 5 uger fra modtagelsen af en klage er opnået forlig med klageren.

§ 4

Stk. 1. Uden for Ankenævnets kompetence falder sager, hvis behandling i

henhold til lovgivningen er henlagt til offentlige myndigheder eller andre anke- eller klagenævn.

Stk. 2. Afviser Ankenævnet i medfør af stk. 1 at behandle en klage, skal det oplyse klageren om den relevante myndighed eller det relevante anke- eller klagenævn.

§ 5

Stk. 1. Ankenævnet kan ikke behandle sager, som er afgjort ved endelig dom, gyldig bindende voldgift eller retsforlig eller sager, der kan forventes afgjort i forbindelse med en straffesag. En voldgiftskendelse er kun bindende, såfremt klageren forinden voldgiftssagen er blevet orienteret om muligheden for ankenævnbehandlings.

Stk. 2. Så længe en sag verserer for Ankenævnet, kan klagesagens parter ikke anlægge sag ved domstolene eller voldgiftsret om de af klagen omfattede spørgsmål.

§ 6

Er det utvivlsomt, at sagen ikke kan behandles af Ankenævnet i henhold til §§ 2-5, giver sekretariatet klageren meddelelse herom og begrundet over for klageren denne afgørelse. Klageren gøres samtidig opmærksom på, at afgørelsen vil kunne indbringes for Ankenævnet, hvilket sker ved sekretariatets foranstaltning, såfremt klageren fremsætter ønske herom.

§ 7

Stk. 1. Ankenævnet kan afvise sager, som på grund af deres principielle juridiske karakter, usikkerheden om bedømmelsen af de fremkomne faktiske oplysninger eller af andre særlige grunde findes uegnede til behandling i Ankenævnet.

Stk. 2. En afvisning i henhold til stk. 1 skal ledsages af oplysning om muligheden for at indbringe sagen for domstolene, om retshjælp, fri proces eller dækning af sagsomkostninger gennem eventuel retshjælpsforsikring.

§ 8

Stk. 1. Klager indgives skriftligt til Ankenævnets sekretariat. Ankenævnet kan foreskrive, at der benyttes en særlig blanket. Sekretariatet har i øvrigt til opgave at besvare skriftlige, telefoniske eller personlige henvendelser til Ankenævnet samt at forberede klagesagerne til Ankenævnet. Sekretariatet drager omsorg for sagens oplysning. Klageren skal i forbindelse med klagens indgivelse til

Ankenævnet give samtykke til, at investeringsforeningen uanset tavshedspligt kan afgive oplysninger til Ankenævnet til brug for sagens behandling.

Stk. 2. Efter modtagelsen af klagen sender sekretariatet med anmodning om en udtalelse den pågældende investeringsforening ved administrationsselskabet en genpart af det modtagne materiale med undtagelse af det, som utvivlsomt er foreningen bekendt. Sekretariatet drager i øvrigt omsorg for, at hver af parterne får kendskab til oplysninger fra modparten, som må anses at have betydning for sagens afgørelse, og til sagkyndige erklæringer eller udtalelser indhentet til brug for ankenævnsbehandlingen.

Stk. 3. Hvis indklagede ikke inden 5 uger efter modtagelsen har fremsendt en udtalelse til Ankenævnet, kan sagen behandles på grundlag af klagerens materiale, medmindre sekretariatet på indklagedes anmodning har forlænget fristen.

Stk. 4. Klageren kan til enhver tid tilbagekalde sin klage. Ankenævnsbehandlingen bortfalder ligeledes, hvis indklagede under sagens behandling opfylder klagerens krav, eller der indgås forlig mellem parterne.

§ 9

Stk. 1. Ankenævnet kan i særlige tilfælde efter en parts anmodning eller af egen drift indkalde parterne til mundtlig forhandling. Såfremt klageren uden oplyst lovligt forfald udebliver fra en sådan forhandling eller undlader at fremkomme med de af Ankenævnet ønskede oplysninger, kan Ankenævnet afvise klagen eller behandle den på det foreliggende grundlag. Hvis investeringsforeningen udebliver eller undlader at fremkomme med de af Ankenævnet ønskede oplysninger, kan sagen ligeledes behandles på det foreliggende grundlag.

Stk. 2. Ankenævnet kan på begæring af en part eller af egen drift indhente sagkyndige erklæringer eller udtalelser.

§ 10

Stk. 1. Ankenævnets kendelser skal sendes til sagens parter inden 10 dage efter afsigelsen. Der gives normalt en frist på 4 uger til opfyldelse af kendelsen. Klageren orienteres samtidig om muligheden for at indbringe sagen for domstolene, om retshjælp, fri proces eller dækning af sagsomkostninger gennem eventuel retshjælpsforsikring.

Stk. 2. Ankenævnets kendelser sendes endvidere til Finanstilsynet og i anonymiseret form, jf. stk. 4, til Forbrugerklagenævnet.

Stk. 3. Ankenævnet udarbejder en årsberetning, der tilsendes Finanstilsynet og Forbrugerklagenævnet. Ankenævnets offentliggørelse af kendelser sker uden angivelse af parternes identitet, og Ankenævnet kan i øvrigt fastsætte nærmere regler for offentliggørelsen.

Stk. 4. Enhver kan ved henvendelse til Ankenævnets sekretariat forlange at blive gjort bekendt med Ankenævnets kendelser, dog med undtagelse af klagerens og eventuelle tredjemænds identitet. Ankenævnet kan i forbindelse med en sags afgørelse bestemme, at også investeringsforeningens identitet skal tilbageholdes, såfremt særlige forhold taler derfor.

Stk. 5. Ankenævnets medlemmer, Forbrugerklagenævnet og sekretariatets medarbejdere har med undtagelse af oplysninger, der er offentligt tilgængelige, tavshedspligt om, hvad der fremkommer under ankenævnsbehandlingen.

§ 11

Stk. 1. Når Ankenævnet har truffet afgørelse i en klagesag, kan sagen af enhver af parterne - af investeringsforeningen dog med den i stk. 2 angivne begrænsning - indbringes for domstolene.

Stk. 2. Investeringsforeningerne i Danmark, der er medlemmer af InvesteringsForeningsRådet, er tilsluttet Ankenævnet med den virkning, at de er bundet af Ankenævnets kendelser, medmindre en forening inden 4 uger efter Ankenævnets afsendelse af den enkelte kendelse skriftligt meddeler Ankenævnet, at den ikke ønsker at være bundet af kendelsen.

Stk. 3. En investeringsforening kan ved skriftlig opsigelse til Ankenævnets sekretariat udtræde heraf, jf. stk. 2, med et varsel på 6 måneder til et kalenderårs udløb.

§ 12

Stk. 1. InvesteringsForeningsRådet og Forbrugerrådet udpeger et af organisationerne nærmere fastsat antal ankenævnsmedlemmer. Organisationerne udpeger herudover formanden og op til to næstformænd, der alle skal opfylde betingelserne for udnævnelse til landsdommer. Organisationerne kan indgå aftale med organisationerne bag Pengeinstitutankenævnet, der er godkendt efter forbrugerklagenævnsloven, om, at formandskab og sekretariat herfor tillige fungerer som formandskab for Ankenævnet for Investeringsforeninger.

Stk. 2. Hvad der i disse vedtægter bestemmes om formanden og dennes kompetence finder tilsvarende anvendelse på næstformanden for så vidt

angår de sager, i hvis behandling denne skal deltage, deltager eller har deltaget.

Stk. 3. Ankenævnets medlemmer udpeges for en 3-årig periode. Medlemmerne fratræder deres hverv med udgangen af det år, hvori de fylder 70 år.

Stk. 4. Organisationerne fastsætter Ankenævnets forretningsorden. Bestemmelsen i stk. 2 finder tilsvarende anvendelse.

§ 13

Stk. 1. Ved Ankenævnets behandling af den enkelte klagesag deltager formanden eller en næstformand og fire af de i § 12, stk. 1, nævnte medlemmer, således at forbrugerinteresser og investeringsforeningsinteresser er ligeligt repræsenteret. Ankenævnet er beslutningsdygtigt, når der er mødt mindst én forbrugerrepræsentant og mindst én repræsentant for investeringsforeningerne, uden at der herved ændres på antallet af stemmer, dvs. to forbrugerstemmer og to investeringsforeningsstemmer.

Stk. 2. Ankenævnets kendelser skal være skriftlige. Kendelserne skal være ledsaget af en begrundelse og skal underskrives af formanden. Hvis en afgørelse beror på en flertalsbeslutning, skal dette på mindretallets begæring anføres i afgørelsen, og mindretallet kan i kendelsen begrunde sin stilling.

Stk. 3. En repræsentant fra Forbrugerklagenævnet skal til enhver tid have adgang til uden stemmeret at deltage i møderne.

§ 14

Stk. 1. Ingen må deltage i behandlingen af en sag, når

1. den pågældende selv har en særlig personlig eller økonomisk interesse i sagens udfald eller tidligere i samme sag har været repræsentant for nogen, der har en sådan interesse,
2. den pågældendes ægtefælle, beslægtede eller besvogrede i op- eller nedstigende linje eller sidelinje så nær som søskendebørn eller andre nærstående har en særlig personlig eller økonomisk interesse i sagens udfald eller er repræsentant for nogen, der har en sådan interesse, eller
3. der i øvrigt foreligger omstændigheder, som er egnede til at vække tvivl om den pågældendes fuldstændige upartiskhed.

Stk. 2. Den, for hvis vedkommende noget af de i stk. 1 nævnte forhold foreligger, skal omgående underrette Ankenævnets formand herom.

Stk. 3. Ankenævnets formand træffer beslutning om, hvorvidt en person som følge af bestemmelsen i stk. 1 ikke kan deltage i behandlingen af en sag.

§ 15

Formanden for Ankenævnet kan beslutte, at en sag, hvori Ankenævnet har truffet afgørelse, skal genoptages, hvis særlige grunde taler herfor, herunder navnlig i tilfælde af

1. lovligt forfald hos en part, som ikke har ytret sig i sagen, eller
2. nye oplysninger, som - hvis de havde foreligget under ankenævnetsbehandling - må antages at ville have medført et andet udfald af sagen.

§ 16

Stk. 1. Ingen af parterne betaler omkostninger i forbindelse med klagesagens behandling til den anden part. Samtlige omkostninger ved ankenævnetsbehandling, herunder udgifter til de af Ankenævnet i medfør af § 9, stk. 2, indhentede erklæringer eller udtalelser, afholdes af Ankenævnet. Klageren skal dog altid betale et gebyr på 100 kr., som tilbagebetales, hvis klagen afvises af Ankenævnet, tilbagekaldes eller bortfalder, jf. § 8, stk. 4, eller hvis klageren får helt eller delvis medhold.

Stk. 2. Ankenævnet kan ved mundtlig forhandling efter § 9, stk. 1, godtgøre klagerens rejseudgifter m.v., når særlige grunde taler derfor.

§ 17

InvesteringsForeningsRådet fastsætter regler for Ankenævnets finansiering, budget, revision og regnskab m.v.

§ 18

Ændring af vedtægter sker ved aftale mellem InvesteringsForeningsRådet og Forbrugerrådet og skal godkendes af Forbrugerklagenævnet.

§ 19

Disse vedtægter, der er godkendt af Forbrugerklagenævnet, træder i kraft den 1. januar 2002.